

2 Гражданинъ. Молиж ти са, господине, не излизай вѣнъ отъ себе си, защото ако излѣзешъ вѣнъ отъ себе си, азъ мож да та позагърпя.

Марулий. Какво искашъ да кажешъ съ това? да ме позагърпишъ ти ли, безочлявий!

2 Гражданинъ. Да те позагърпиж, господине.

Флавий. Тогазъ ти си гърначъ, тъй ли?

2 Гражданинъ. Вѣра ти казвамъ, господине, азъ са прехранямъ само съ шилото. Азъ са не мѣсиж нито на еснафскитѣ работи, нито на женскитѣ работи, но само на шилото си. Азъ съмъ, да ти кажѣ право, лѣкаръ на вѣтхи обувща. Кога се намиратъ въ опасностъ, азъ ги излѣкувамъ, и нѣма челоуѣкъ, колкото и добъръ, да е ходилъ съ биволски гѣонъ, на когото да не съмъ гърпилъ обувкитѣ.

Флавий. Но защо не си на дюгения си днесъ? Защо водишъ тѣзи хора по улицитѣ?

2 Гражданинъ. Вѣра ти казвамъ, господине, за нищо друго освѣнъ, да имъ са истриватъ обувщата за да се намирамъ на по много работа, за туй. Но да ти кажа право ний празнуваме да видимъ Цезаря и да се порадвами на триумфа му.

Марулий. Защо да са радвате? Съ какви побѣди са завраща той въ Римъ? Кои побѣди идѣтъ подирѣ му въ Римъ, да красѣжтъ, въ робски вериги, колесницата му? Вий пжневе, вий каманѣ, вий по долни и отъ безчувственни твари, о, вий коравосърдци, вий, зли хора на Римъ, непознавахте ли Помпея? Много пжти, начесто сте са катерили по зидоветѣ и предградитѣ, по кулитѣ и прозорцитѣ, ей, по върхищата на куминитѣ си, съ дѣцата си въ ѣржцѣ, и тамъ сте стояли по цѣли дни, и съ нетърпѣние очаквали да видите великий Помпея, като минува презъ улицитѣ на Римъ, и като виждахте колесницата му да се явява само, не сте ли извигвали тъй велегласно, щото Тибъръ са е растрепе-